

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна
Краківський аграрний університет ім. Хугона Коллонтая
Білоруська державна сільськогосподарська академія
Академія сільськогосподарських наук Грузії
Факультет ветеринарної медицини і технологій у тваринництві

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА, ПЕРЕРОБКИ І ВИКОРИСТАННЯ ПРОДУКЦІЇ ТВАРИННИЦТВА

МАТЕРІАЛИ
VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

23 листопада 2021 року

Кам'янець-Подільський
2021

Установлено, что у подопытных овец обоих внутривидовых типов выявлена 5-ти аллельная система трансферрина А, В, С, Д, Е, которые в сочетании могут дать 15 фенотипов. Нами выявлено 14 фенотипов АА, ВВ, СС, ДД, АВ, АС, АД, АЕ, ВС, ВД, СД, СЕ, ДЕ, не выявлен тип Тf ЕЕ. Частота распределения фенотипов заметно варьирует в зависимости от генотипа овец. У казахской курдючной грубошерстных овец первого и второго внутривидовых типов наибольшей частотой отличались аллели ТfС (0,54), (0,49); ТfА (0,21), (0,23), наиболее низкой частотой – ТfЕ (0,04), (0,06). Средний уровень – ТfД (0,12), (0,16) и ТfВ (0,09) и (0,06), соответственно. По половозрастным группам типы трансферрина значительно отличаются по частоте распространения. Но общая тенденция сохраняется в направлении наибольшей концентрации у дегересских овец четырех типов Тf АВ (5,5 %), ВС (32,0 %), АС (35,5 %), АД (4,2 %), доля которых в популяции равна 77,2 %.

Наименьшее распространение наблюдалось по типам АЕ, ВЕ, ДЕ (2,3 %). Типы Тf ВС и АС, обладали наибольшим распространением по всем половозрастным группам. (67,5 %). У овец второго типа тенденция сохраняется в направлении наибольшей концентрации четырех типов Тf АА ВВ, СС, АС, доля которых в популяции равна 66 %. Наименьшее распространение наблюдалось по типам АД, ВД, СД (19,3 %). Типы Тf СС и АС, обладали наибольшим распространением по всем половозрастным группам. Из приведенных данных следует, что по частотам распространения типов Тf, популяция казахской курдючной грубошерстной (КПГ) приближена к популяции, что свидетельствует об их генетическом сходстве.

Заключение. Изучение полиморфных систем белков сыворотки крови овец казахской курдючной грубошерстной породы обоих внутривидовых типов по половозрастным группам выявило наличие определенных комбинаций аллелей и соотношение генотипов трансферрина и гемоглобина. Показано, что данные животные обладают своим специфическим спектром частот встречаемости аллелей и сочетаний генотипов. На основании полученных результатов установлена возможность использования генетических маркеров крови в ранней оценке продуктивных качеств животных.

УДК 636.2.082:001

Гожуловський С.О., здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня другого року навчання спеціальності 204 «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Панкєєв С.П., кандидат с.-г. наук, доцент,
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон, Україна

ОБГРУНТУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ ВИРОБНИЦТВА ЯЛОВИЧНИИ З ВИКОРИСТАННЯМ ХУДОБИ М'ЯСНОГО НАПРЯМУ ПРОДУКТИВНОСТІ

Актуальність. Сучасні аспекти ведення галузі спеціалізованого м'ясного скотарства дають змогу виробникам і вченим набути навички у здійсненні науково обгрунтованих розробок перспективного проекту, основні положення

якого можуть бути впроваджені у виробництво. Важливо те, що сучасні задачі передбачає оптимальні виробничі показники (жива маса молодняку, середньодобові прирости, валове виробництво продукції та ін.), а також ціну реалізації продукції, її собівартість, прибуток, рівень рентабельності [1, с.142-144]. Безприв'язна на довго незмінній підстилці технологія дозволяє найбільш повно використовувати біологічний потенціал м'ясної продуктивності худоби м'ясного напряму продуктивності, молодняк яких у 17-18 місяців досягає 410-450 кг живої маси з витратами на 1 кг приросту живої маси 7-8 кормових одиниць.

Мета і методика досліджень. Заслугує уваги також і комбінований тип технології із замкнутим циклом, де утримання молодняку у період вирощування – безприв'язне, а потім на дорощуванні і відгодівлі – прив'язне. У цьому випадку виробничі і економічні показники аналогічні типу технології з безприв'язним утриманням на глибокій солом'яній підстилці.

У пасовищний період молодняк необхідно утримувати на вигульно-кормових майданчиках, де усі виробничі процеси механізовані. Важливо, щоб у період вирощування, дорощування і відгодівлі були сформовані однорідні групи тварин. Утримання корів із телятами і молодняка на дорощуванні – безприв'язне, групове, влітку на пасовищі. Залежно від природно – економічних, кормових умов, породних особливостей тварин можуть бути різні технологічні варіанти дорощування і відгодівля молодняка [2, с.45-51].

Заключну інтенсивну відгодівлю тривалістю 90-120 днів проводять як при безприв'язному так і прив'язному утриманні худоби. Основними кормами в цей період є силос, сіно і концентровані корми. В структурі раціону концентровані корми становлять від 27 до 45 % залежно від інтенсивності відгодівлі. Нагул проводять на природних або культурних пасовищах. Мінімальний середньодобовий приріст живої маси при нагулі – 700 г.

Результати досліджень та їх обговорення. Складаючи план росту молодняку головною метою програми росту – забезпечити живу масу бугайців у 18 – місячному віці 450 кг. У період вирощування рівень і якість годівлі повинен забезпечити 650-700 г середньодобових приростів. Під час дорощування цей показник повинен забезпечитися 750-850 г середньодобових приростів. У заключний період відгодівлі від бугайців отримують щодоби не менше 850 г середньодобових приростів згідно технологічної схеми.

Телята від 20 днів до 3-х місячного віку утримуються групами по 20 голів у обладнаних групових клітках на глибокій солом'яній підстилці. Площа підлоги складає 1,5м² на 1 голову. Зі сторони кормового проходу встановлені годівниці з яких телятам згодують грубі, об'ємисті і зелені корми, фронт годівлі 0,4 м. Телят 6-ти місячного віку переводять на дорощування. Утримання безприв'язне на глибокій підстилці, групами по 20 голів, тобто тих тварин, яких утримували на вирощуванні переводять в інші станки, більші за розмірами у 2 рази. На відгодівлю молодняк ставлять з середньою живою масою 300 кг. На відгодівлю ставлять групами, тим же складом, що і на дорощуванні. Утримання також безприв'язне на глибокій солом'яній підстилці. Температура води для телят до 6 місячного віку повинна становити 18-20°С, старше цього віку – 12-15°С.

Висновки і пропозиції. Виробництво яловичини в запланованих обсягах проекту забезпечить насичення ринку яловичиною 3-5 адміністративних районів, а племінними ресурсами всю зону. При подальшому розширенні виробництва, організації переробки живих тварин хоча б до рівня фасування та пакування за сортами і реалізації продукції в такій формі можна збільшити кількість працюючих на 8-10 осіб, розширити ринок реалізації та збільшити прибутки на 25-40 %.

Розширення зони виробництва яловичини зумовить скорочення імпорту і насиченість ринку власною продукцією, а в подальшому працювати на експорт до європейських країн та інших країн, де цей ринок необмежений. При наявності продукції і її відповідності стандартам можливо установити прямі зв'язки на експорт яловичини [3, с. 247-254].

Список використаних джерел:

1. Суровицький П.В., Ведмеденко О.В. Сучасні проблеми виробництва молока в Україні. Стан та перспективи виробництва, переробки і використання продукції тваринництва: збірник матеріалів VII Міжнародної наукової конференції студентської та учнівської молоді, 26 листопада 2020 р., Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна. 2020. С. 142-144.
2. Зубець М.В. Південна м'ясна порода – визначне селекційне досягнення в теорії і практиці аграрної науки. Вісник аграрної науки. 2009. №3. С. 45-51.
3. Спек С.С., Шуляр Р.М. Технологія ведення галузі спеціалізованого м'ясного скотарства на Поліссі України. Вісник ЖНАЕУ. Житомир, 2012. Т.1.С. 247-254

УДК 636.32/38.082

Джалау Б.Н., студентка III курсу напрямлення підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції животноводства»

Научный руководитель – Кулатаев Б.Т., кандидат с.-х. наук, профессор,
Казахский национальный аграрный исследовательский университет, г. Алматы,
Казахстан

ПОВЫШЕНИЕ МЯСНОЙ ПРОДУКТИВНОСТИ ОВЕЦ КАЗАХСКОЙ КУРДЮЧНОЙ ГРУБОШЕРСТНОЙ ПОРОДЫ В УСЛОВИЯХ ПРЕДГОРНОЙ ЗОНЫ АЛМАТИНСКОЙ ОБЛАСТИ

Актуальность. Мясосальное овцеводство является высокоэффективной подотрошью сельскохозяйственного производства. Оно являет собой сложную производственно-экономическую систему, направленную на удовлетворение потребностей населения в продуктах питания, а промышленность в мясном сырье. Уровень продуктивности овец является одним из важнейших показателей, определяющих доходность подотроши. Чем выше живая масса реализуемых животных и больше деловой выход ягнят, тем выше стоимость валовой продукции.

Целью исследований являлось изучение возможности увеличения мясной продуктивности молодняка овец казахской курдючной грубошерстной породы и повышение пищевой ценности мяса.